

зи любовъ свързва човѣка съ душитѣ на хората. Той влиза въ връзка съ живия човѣкъ, съ неговата душа, а не съ неговата личностъ. Велико нѣщо е да обича човѣкъ! Само онзи може да изпита величието на любовта, който е свързанъ съ Бога — единствениятъ, Който отговаря на желанието на човѣка да бжде обичанъ. При всички случаи на живота, при всички страдания, Богъ му помага. При радоститѣ му, Той се радва заедно съ него. Не е било случай да се обърне човѣкъ къмъ Бога и да не е получилъ отговоръ на молитвата си. Богъ помага на човѣка чрезъ хората, чрезъ животнитѣ, чрезъ растенията — цѣлата природа е въ Негова услуга.

Натъкне ли се на нѣкое голѣмо страдание, човѣкъ се отчайва, изгубва смисъла на живота и започва да мисли, че е голѣмъ грѣшникъ, че всички сж го изоставили. Тъкмо въ това време Богъ ще изпрати нѣкой човѣкъ при него, който ще му укаже голѣмо внимание и любовъ. Чрезъ този човѣкъ Богъ се проявява и помага. Ако разбере, че това е Божиятъ Промисълъ, той ще придобие нѣщо ценно. Не го ли разбере и прецени, той ще го изгуби и ще се натъкне на голѣми изпитания. За да може лесно да се справя съ мъчнотиитѣ на своя животъ, човѣкъ трѣбва да бжде всѣкога младъ, да не се обезсърдчава. Съвременнитѣ хора остаряватъ преждевременно, защото мислятъ, че всичко знаятъ. Тѣ се намиратъ въ положението на жабата въ своя